

sa teraz dajú slobodne navštíviť. Nikoho v nich netrápia, ani tam ľudia nehynú. Plynové komory v Auschwitzi boli dočasné. Ale peklo (miesto odlúčenia od Boha), o ktorom hovorí Biblia, je večné.

Vo vstupnej hale dnešného múzea padli moje oči na maľbu, ktorá zobrazovala ukrižovaného Krista. Jeden z väzňov vyryl svoju nádej v ukrižovaného Krista klincom do steny. Aj tento „umelec“ zomrel v plynovej komore. Ale on poznal Záchrancu, poznal Ježiša Krista. Hoci zomieral na hroznom mieste, čakalo ho otvorené nebo. Ale z pekla, pred ktorým Ježiš Kristus tak dôrazne varuje (napr. Ev. podľa Mat. 5,29-30; 7,13; 18,8), sa nedá ujsť alebo vrátiť, keď sa tam už raz človek dostal. Peklo, pretože je večné, sa nedá ani navštíviť.

Aj nebo je večné. To je to miesto, kam by chcel Boh dostať každého z nás. Dajte sa teda pozvať do neba. Volajte k Bohu o pomoc v mene Pána Ježiša. Získate tým miesto v nebesiach. Po jednej kázni sa ma veľmi vzrušene opýtala istá žena: „Dá sa vôbec rezervovať miesto v nebi? Takéto výrazy používame v cestovných kanceláriách!“ Súhlasil som s ňou. „Ved' kto teraz nezaťme svoje miesto, teda si ho nerezervuje, nedostane sa do cieľa. Keby ste chceli letieť na Havajské ostrovy, musíte mať platnú letenku.“ Na to ona: „Ale tú letenku musí niekto zaplatiť!“ „Áno, áno, aj vstup do neba! Ale ten je taký drahý, že z nás by to nikto nedokázal zaplatiť. Príčinou je náš hriech. Boh neznesie hriech vo svojom kráľovstve. Kto by chcel byť po tomto živote vo večnosti u Boha, ten sa musí už teraz zbaviť svojho hriechu, a niekto musí zniesť odplatu za jeho hriech. Za hriešnika to mohol urobiť len niekto, kto nikdy nezhršil. Tou osobou je JEŽIŠ KRISTUS. Len On bol schopný vykúpiť nás. On zaplatil za naše hriechy na golgotskom kríži svojou vyliatou krvou a zástupnou smrťou.

Čo treba urobiť, aby sme sa dostali do neba? Aj nám znie naliehavé Božie volanie ku spaseniu. Skrze svoje slovo – Bibliu – nás Pán Boh dôrazne prosí, aby sme odpovedali na Jeho volanie:

- **„Usilujte sa vchádzať tesnou bránou!“** (Ev. podľa Lukáša 13,24)
- **„Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské“** (Ev. podľa Matúša 4,17).
- **„Vchádzajte tesnou bránou, lebo priestranná brána a široká cesta vedie do zahynutia, a mnohí ňou vchádzajú; ale do života vedie tesná brána a úzka cesta, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú“** (Ev. podľa Matúša 7,13-14).
- **„...dosahuj večný život, do ktorého si povolaný...“** (1 list Timoteovi 6,12).
- **„Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoja dom!“** (Skutky ap. 16,31).

Všetky tieto pozvania sú veľmi oslovujúce a naliehavé. Cítiť z nich, že ide o vážnu záležitosť, ktorá vyžaduje rozhodnosť a neodkladnosť. Len vtedy budeme dôslední, keď na toto rozhodné pozvanie do neba odpovíme. Môže to byť napríklad nasledovnou modlitbou:

„Pane Ježišu, dnes som čítal, že pre Tvoju obeť sa dostanem do neba. Rád by som tam bol s Tebou. Preto Ťa prosím, zachráň ma od pekla, kam by som sa dostal pre svoje hriechy. Odpusť mi! Z celého srdca ďakujem, že ma tak veľmi miluješ, že si aj za mňa zomrel na kríži na Golgote a strpel si odplatu za moje viny. Ty poznáš každý môj hriech, vedomý, ale aj tie, ktoré som už dávno zabudol. Všetko úprimne ľutujem. Ďakujem, že

si hotový mi odpustiť. Poznáš každé chvenie môjho srdca. Pred Tebou je môj život ako otvorená kniha. Prosím, vstúp do môjho srdca a stvor mi nové srdce! Pomôž, aby som skoncoval so všetkým, čo nie je správne v Tvojich očiach. Obdaruj ma novým životom a myslením, ktoré sú podľa Tvojej vôle a sú Ti pre radosť. Prosím, otvor moju myseľ, aby som pochopil Tvoj odkaz z Biblie! Pomôž, aby som vnímal, čo mi chceš povedať a daruj mi ochotné a poslušné srdce, aby som robil to, čo sa Tebe páči. Ty buď odteraz Pánom a Kráľom môjho života. Chcem Ťa nasledovať. Prosím, ukazuj mi cestu, po ktorej mám ísť v každej oblasti môjho života. Ďakujem, Pane Ježišu Kriste, že si zomrel za mňa, ďakujem, že pre Tvoje zásluhy môžem byť teraz Božím dieťaťom. Ďakujem, že raz budem večne s Tebou v nebi. Amen.“

Dr. Ing. Werner Gitt prof.

Kontaktná adresa na Slovensku:
Misijná spoločnosť evanjelia Ježiša Krista
ul. Púpavová 4, 841 04 Bratislava
www.msejk.sk; e-mail: msejk@stonline.sk

Pôvodný názov: Wie komme ich in den Himmel?
Domovská stránka autora: www.wernergitt.com

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 120-31 – Slowakisch/Slovak – 5th edition 2022

Existuje cesta do nebies!

Werner Gitt

Existuje cesta do nebies!

Mnohí v sebe dusia otázku večnosti. Môžeme to pozorovať aj u tých ľudí, ktorí vôbec nemyslia na koniec svojho života. Americká herečka Drew Barrymoreová ako detská hviezda hrala jednu z hlavných rolí v Scifi (fantazijnom) filme E.T. Ako dvadsaťosemročná sa vyjadrila takto: „Keby som zomrela skôr ako moja mačka, dajte jej zjesť môj popol. Nech aspoň v nej žijem ďalej. Nie je prekvapivá táto nevedomosť a krátkozrakosť na prahu večnosti?

V časoch Pána Ježiša sa na Neho obrátilo veľa ľudí, ale vždy len v nejakej pozemskej veci:

- **Desiati malomocní chceli byť uzdravení** (Evanjelium podľa Lukáša 17,13).
- **Slepí chceli vidieť** (Evanjelium podľa Matúša 9,27).
- **Niekoľko Ho prosilo o pomoc vo veci dedičstva** (Evanjelium podľa Lukáša 12,13).
- **Farizeji prišli s provokujúcou otázkou, či cisárovi treba platiť daň** (Evanjelium podľa Matúša 22,17).

Len málo ľudí zaujímala otázka, ako sa dostanú do neba. Bohatý mládenec Ho vyhľadal s touto otázkou: „**Dobrý Majstre, čo mám činiť, aby som sa stal dedičom večného života?**“ (Ev. podľa Luk.18,18). Odpoveď znela, aby predal všetko, na čom lipne jeho srdce a aby nasledoval Ježiša. Pretože bol veľmi bohatý, neprijal radu, a tým sa vzdal nebies. Boli aj takí, ktorí vôbec nehľadali nebeské kráľovstvo, ale pri stretnutí s Ježišom ho spoznali, aj ho získali. Zacheus chcel vidieť Ježiša len zo zvedavosti, ale dostal viac, ako očakával. Vtedy, keď

ho Pán Ježiš doma navštívil, natrafil na nebesia takpovediac medzi rečou. Ježiš vyslovil vážnu skutočnosť: „**Dnes sa stalo spasenie tomuto domu...**“ (Ev. podľa Luk. 19,9).

Ako sa dá nájsť nebo?

Podľa doterajších informácií môžeme skonštatovať:

- Nebeské kráľovstvo objaví človek v jeden celkom konkrétny deň. Je to dobré vedieť, lebo aj vám, milý môj čitateľ, sa to môže stať dnes, že uchopíte Bohom ponúkaný večný život.
- Vstup do nebeského kráľovstva nie je viazaný k nejakému predpísanému výkonu.
- Nebeské kráľovstvo sa môže objaviť aj celkom nečakane.

Ak nevychádzame z Božích vyhlásení, naše predstavy o tom, ako sa dostaneme do nebeského kráľovstva sú celkom falošné. Uvediem dva príklady. Jedna speváčka spievala o nejakom klaunovi, ktorý sa po mnohoročnom pôsobení v cirkusoch utiahol. Spievala, že určite sa dostane do neba, lebo celý život rozdával radosť. Iná bohatá žena, dala postaviť útulok, v ktorom dvadsať žien, bezdomovkyň našlo doživotne útočisko. Mala len jednu podmienku, aby sa tieto ženy denne hodinu modlili za jej spasenie.

Čo nás môže nasmerovať do neba?

Pán Ježiš porozprával podobenstvo, aby dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na túto otázku. V Evanjeliu podľa Lukáša v 14. kap. od 16. verša hovorí o jednom človekovi (v tomto podobenstve znázorňuje Boha), ktorý sa chystá vystrojiť veľkú hostinu. Najprv cielene rozošle len určitý počet pozvánok. Každá odpoveď na pozvanie je zdrvivá: od prvého až do posledného sa začali vyhovárať. Prvý mu odkázal: „Kúpil som pole...“ Druhý: „Kúpil som päť párov volov...“ Iný zasa: „Teraz som sa oženil, preto nemôžem prísť...“ Pán Ježiš končí toto podobenstvo súdom, ktorý vyslovil hostiteľ. Veru vám

hovorím, že z tých, ktorých som pozval, nikto neochutná moju večeru. Z tohto podobenstva je jasné, že nebo sa dá získať, ale dá sa aj stratiť. Rozhodujúcim bodom je prijatie alebo odmietnutie pozvania. Mohlo by to byť ešte jednoduchšie? Určite nie! Keď raz zostane veľa ľudí vymknutých z neba, nebude to preto, že nepoznali cestu, ale preto, že odmietli pozvanie: „**Lebo hovorím vám, že nikto z tamtých pozvaných mužov neokúsi mojej večere**“ (Ev podľa Luk. 14,24)

Ani jeden človek z podobenstva nie je hodný nasledovania, lebo odmietol pozvanie. Neprídu na veľkú hostinu. Hostina sa teda neuskutoční? Ale áno! Po odmietnutí pán domu vyšle sluhov, aby pozvali všetkých. Už nedal tlačiť pozvánky so zlatými písmenami. Teraz platí jednoduché pozvanie: „Podťel!“ Každý, kto sa dá pozvať, má na hostine rezervované miesto. Čo sa stane potom? Ľudia prichádzajú, dokonca sa v húfoch hrnú. Po čase hostiteľ zistí, že ešte sú voľné miesta. Vtedy pošle znovu sluhov, aby volali ďalších nech vojdú!

Na tomto mieste by som chcel toto podobenstvo vzťahovať na nás, pretože je pravdivé o našej dobe. Ešte je v nebi voľné miesto, a preto ti Boh odkazuje: „Príď, zaujmi svoje miesto v nebi! Buď múdry a obsaď svoje miesto vo večnosti. Urob to ešte dnes!“

Nebo je nepredstaviteľne krásne. Preto ho Pán Ježiš pripodobňuje k slávnostnej hostine. Apoštol Pavol v 1. liste do Korintu 2, 9 píše: „**Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pri-**

pravil Boh tým, ktorí Ho milujú.“ Nič, ale nič nie je na tejto zemi, čo by sa priblížilo kráse neba. V nebi je taká nepredstaviteľná krásna, že si ho nesmieme nechať ujsť. Vstupná brána do nebies je otvorená. Otvoril ju Ježiš Kristus, Syn Boží! Jemu môžeme ďakovať, že je také jednoduché dostať sa tam. Záleží len na tom, či chceme prijať toto pozvanie. Takéto pozvanie odmietne len nemúdry človek, tak ako traja muži z podobenstva.

Záchrana sa deje skrze Pána Ježiša

V Skutkoch apoštolov 2, 21 je veľmi dôležité vyhlásenie: „**A vtedy každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude zachránený.**“ Je to základný výrok Nového zákona. Aj Pavol vo filipskej väznici povedal túto podstatnú pravdu strážcovi väznice jasne a jednoznačne: „**Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom!**“ (Skutky apoštolov 16,31). Hoci je táto výzva krátka a strohá, ale predsa je účinná a meniaci život. Strážca väzenia uveril ešte v tú noc.

Od čoho nás Ježiš zachraňuje? To musíme bezpodmienečne vedieť. Biblia hovorí o dvoch miestach, kde budú ľudia večne. Jedno miesto je hrozné a iné nádherné. Tretie miesto neexistuje. Po smrti nikto viac nepovie, že smrťou všetko končí. Naše miesto vo večnosti záleží od jedinej osoby, od Pána Ježiša a od nášho osobného rozhodnutia, či sme uverili v Neho!

Keď som bol v Poľsku na prednáškovom turné, navštívili sme niekdajší koncentračný tábor v Auschwitzi. Bolo to miesto hrozných udalostí v časoch hitlerovskej tzv. Tretej ríše. V rokoch 1942 až 1944 tu usmrtili v plynových komorách a potom spálili viac ako 1,6 milióna ľudí, prevažne Židov. Tento koncentračný tábor sa v literatúre spomína ako Auschwitzské peklo. Keď nás zamestnanec prevádzal cez plynovú komoru, zamyslel som sa nad týmto pomenovaním. V tej komore usmrtili naraz 600 ľudí. Bola to nepredstaviteľná hrôza. A bolo to naozaj peklo?

Naša skupina si mohla pozrieť túto komoru len preto, lebo táto hrôza skončila v roku 1945. Tieto zariadenia